

β) Ποιο κράτος μέλος φέρει το οικονομικό βάρος για την εξασφάλιση των προβλεπόμενων κατ' ελάχιστο όριο συνθηκών υποδοχής διαρκούς της προαναφερθείσας περιόδου;

(¹) Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31, σ. 18).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Απριλίου 2011 η Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 3 Φεβρουαρίου 2011 στην υπόθεση T-33/05, Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-181/11 P)

(2011/C 186/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) (εκπρόσωποι: M. Araujo Boyd, J. Bunedía Sierra και Á. Givaja Sanz, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση

— να ακυρώσει την απόφαση E(2004) 4030 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81[ΕΚ] (Υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 — Ακατέργαστος καπνός — Ισπανία)

— επικουρικώς, να μειώσει το ύψος του προστίμου το οποίο της επιβλήθη δυνάμει του άρθρου 3 της αναρσειβαλλόμενης αποφάσεως, καθορίζοντας στα 1 000 ευρώ το ύψος του νεοεπιβαλλόμενου προστίμου και, επικουρικώς, σε περίπτωση μη επιβολής του ίδιου προστίμου με εκείνο εις βάρος των παραγωγών, να καθορίσει το πρόστιμο στα 2 905 200 ευρώ, ποσόν το οποίο προκύπτει από την εφαρμογή της ελαφρυντικής περιστάσεως κατά ποσοστό 40 % επί του ανωτάτου ορίου ύψους 10 % του κύκλου εργασιών, και τούτο ανεξάρτητα από την εφαρμοσθείσα στην περίπτωση της Cetarsa μεταγενέστερη μείωση λόγω της συνεργασίας της κατά την έρευνα, όπως αναγνώρισε το Γενικό Δικαστήριο

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η αναρσειβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει πλάνη περί το δίκαιο σε σχέση με τη

νομική επίπτωση του εθνικού νομοθετικού πλαισίου επί της νομιμότητας της συμπεριφοράς της Cetarsa.

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη παραποιώντας στοιχεία της ισχύουσας κατά τον χρόνο διαπράξεως της παραβάσεως εθνικής νομοθεσίας τα οποία και το οδήγησαν, εσφαλμένως, στο να εκτιμήσει ότι η συμπεριφορά των επιχειρήσεων μεταποιησέως ήταν περισσότερο βλαπτική από εκείνη των παραγωγών και ότι, με τις ενέργειές τους, οι επιχειρήσεις μεταποιήσεως υπερέβησαν τα επιτρεπόμενα από το νομοθετικό πλαίσιο όρια.

Τέλος, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, σε αντίθεση με τις υπόλοιπες εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, η μείωση δυνάμει της αβεβαιότητας την οποία προκάλεσε η εθνική νομοθεσία ουδεμία άσκησε επιρροή επί του υπολογισμού του επιβληθέντος στην Cetarsa προστίμου.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-184/11)

(2011/C 186/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky και C. Urraca Caviedes)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις αποφάσεις της Επιτροπής 2002/820/ΕΚ, της 11ης Ιουλίου 2001, για το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Άλαβα υπό μορφή πιστώσεως φόρου 45 % επί των επενδύσεων (ΕΕ 2002, L 296, σ. 1), 2002/892/ΕΚ, της 11ης Ιουλίου 2001, για το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ισπανία σε ορισμένες νεοσύστατες επιχειρήσεις στην Άλαβα (ΕΕ 2002, L 314, σ. 1), 2003/27/ΕΚ, της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Βισκάγια υπό μορφή πιστώσεως φόρου ίσης με το 45 % των επενδύσεων (ΕΕ 2003, L 17, σ. 1), 2002/806/ΕΚ, της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ισπανία σε ορισμένες νεοσύστατες επιχειρήσεις στη Βισκάγια (ΕΕ 2002, L 279, σ. 35), 2002/894/ΕΚ, της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Γκιρρίζκοα υπό μορφή πιστώσεως φόρου ίσης με το 45 % των επενδύσεων (ΕΕ 2002, L 314, σ. 26), και 2002/540/ΕΚ, της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ισπανία σε ορισμένες νεοσύστατες επιχειρήσεις στην Γκιρρίζκοα (ΕΕ 2002, L 174, σ. 31) (αποφάσεις της Επιτροπής του 2001), καθώς και από το άρθρο 260 ΣΛΕΕ,

καθόσον δεν έλαβε όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-485/03 έως C-490/03, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 2006, σ. I — 11887) (απόφαση του Δικαστηρίου του 2006), σχετικά με την παράβαση των υποχρεώσεων που υπείχε το Βασίλειο της Ισπανίας από τις εν λόγω αποφάσεις της Επιτροπής·

- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 236 044,8 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης της εκτέλεσης της απόφασης του Δικαστηρίου, από την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης στην παρούσα υπόθεση και έως την ημερομηνία της πλήρους εκτέλεσης της απόφασης του Δικαστηρίου του 2006·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή ποσό, το ύψος του οποίου προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό ημερησίου ποσού 25 817,4 ευρώ επί τον αριθμό των ημερών της παραβάσεως, από την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης του Δικαστηρίου του 2006 και έως ότου·
- το Βασίλειο της Ισπανίας ανακτήσει τους ενισχύσεις που κηρύχθηκαν παράνομες με τις αποφάσεις της Επιτροπής του 2001, αν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι η ανάκτηση αυτή έγινε πράγματι πριν από την έκδοση της απόφασης στην παρούσα υπόθεση·
- εκδοθεί απόφαση στην παρούσα υπόθεση, σε περίπτωση που η απόφαση του Δικαστηρίου του 2006 δεν έχει πλήρως εκτελεστεί πριν από την ημερομηνία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ισπανικές αρχές δεν έχουν λάβει όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου του 2006, καθόσον δεν ανέκτησαν όλες τις ενισχύσεις που κηρύχθηκαν παράνομες και ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά με τις αποφάσεις της Επιτροπής του 2001. Πρώτον, οι ισπανικές αρχές εκτίμησαν ότι ορισμένες ατομικές ενισχύσεις ήταν συμβατές με την εσωτερική αγορά, ενώ οι ενισχύσεις αυτές δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις εθνικού καθεστώτος περιφερειακών ενισχύσεων εγκεκριμένου από την Επιτροπή και, εν πάση περιπτώσει, δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις των κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα (ΕΕ 1998, C 74, σ. 9). Δεύτερον, οι ισπανικές αρχές εφάρμοσαν σε ορισμένους αποδέκτες μείωση έως και 100 000 ευρώ ανά αποδέκτη επί χρονικό διάστημα τριών ετών, χωρίς να τηρήσουν στους κανόνες περί των ενισχύσεων *de minimis*. Τρίτον, οι ισπανικές αρχές εφάρμοσαν, σε ορισμένες περιπτώσεις, αναδρομικά τις φορολογικές εκπτώσεις που προβλέπονται από την ισπανική φορολογική νομοθεσία, ενώ δεν πληρούσαν όλες οι προϋποθέσεις της ισπανικής ρυθμίσεως για την εφαρμογή αυτών των εκπτώσεων. Τέλος, τέταρτον, όλες οι διαταγές πληρωμής που εξέδωσαν οι ισπανικές αρχές δεν εκτελέστηκαν από τους αποδέκτες των παρανόμων ενισχύσεων. Κατά τους υπολογισμούς της Επιτροπής, τα ποσά που εξακολουθούν να οφείλονται αντιπροσωπεύουν το 87 % του συνολικού ποσού των παρανόμων ενισχύσεων που πρέπει να ανακτηθούν.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 20 Απριλίου 2011 — Stanleybet International LTD, William Hill Organization Ltd και William Hill Plc κατά των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, και Πολιτισμού

(Υπόθεση C-186/11)

(2011/C 186/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Stanleybet International LTD, William Hill Organization Ltd και William Hill Plc

Καθών: Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών και Υπουργός Πολιτισμού

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) «Είναι συμβατή με τις διατάξεις των άρθρων 43 και 49 της Συνθήκης ΕΚ εθνική ρύθμιση, η οποία, προκειμένου να επιτύχει τον στόχο του περιορισμού της προσφοράς τυχερών παιχνιδιών, παραχωρεί το αποκλειστικό δικαίωμα διεξαγωγής, διαχείρισης, οργάνωσης και λειτουργίας τυχερών παιχνιδιών σε μία μόνον επιχείρηση, η οποία έχει την μορφή ανώνυμης εταιρείας και είναι εισηγμένη στο χρηματιστήριο, όταν, μάλιστα, επιπλέον, η επιχείρηση αυτή διαφημίζει τα τυχερά παιχνίδια που οργανώνει, επεκτείνεται σε χώρες του εξωτερικού, οι παίκτες συμμετέχουν ελεύθερα και το μέγιστο ποσό στοιχηματισμού και κέρδους ορίζεται ανά δελτίο και όχι ανά παίκτη;»
- 2) «Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, είναι συμβατή με τις διατάξεις των άρθρων 43 και 49 της Συνθήκης ΕΚ εθνική ρύθμιση, η οποία, επιδιώκοντας, αυτοτελώς, την καταπολέμηση της εγκληματικότητας, μέσω της ασκήσεως ελέγχου επί των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον εν λόγω τομέα, ώστε να διασφαλισθεί ότι οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται μόνον εντός ελεγχόμενων κυκλωμάτων, παραχωρεί το αποκλειστικό δικαίωμα διεξαγωγής, διαχείρισης, οργάνωσης και λειτουργίας τυχερών παιχνιδιών σε μία μόνον επιχείρηση, ακόμη και όταν η παραχώρηση αυτή έχει ως παράλληλο αποτέλεσμα την χωρίς περιορισμό ανάπτυξη της σχετικής προσφοράς; Ή θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, και προκειμένου ο εν λόγω περιορισμός να θεωρηθεί πρόσφορος για την επίτευξη του σκοπού της καταπολέμησης της εγκληματικότητας, η ανάπτυξη της προσφοράς να είναι, πάντως, ελεγχόμενη, δηλαδή τόσο και μόνον όση απαιτείται για την εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού; Σε περίπτωση δε που η ανάπτυξη αυτή πρέπει, οπωσδήποτε, να είναι ελεγχόμενη, μπορεί να θεωρηθεί ως ελεγχόμενη, από της απόψεως αυτής, η ανάπτυξη, αν η παραχώρηση αποκλειστικού δικαιώματος στον εν λόγω τομέα γίνεται σε έναν οργανισμό, με τα χαρακτηριστικά που εκτέθηκαν στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα; Τέλος, σε περίπτωση, κατά